

Αριθ. 42.

Έτους Δ.

Τιμή τῆς Συνδρομῆς
Ετήσια, ἑξά μηνιαία 6
Ἑξαμηνιαία 3
Τριμηνιαία 1 1/2

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ
τῆς Ἐφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρά-
τους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝῃ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 1 ΙΟΥΝΙΟΥ 1829.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀρ. 12,579. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Διατάττει.

Ἀρ. 1. Ὁ Κύριος Ἀλέξανδρος Φωκᾶς διορίζεται Πρό-
εδρος τοῦ κατὰ τὸ Τμήμα τῆς Ἀργολίδος Πρωτοκλήτου
Δικαστηρίου, ἀντὶ τοῦ παραιτηθέντος Κυρίου Σκαρλάτου
Παπαῖ Ῥηγόπουλου.

2. Ὁ Κύριος Ἀναγνώστης Οἰκονομόπουλος διορίζεται
Πρόεδρος τοῦ αὐτοῦ Δικαστηρίου, ἀντὶ τοῦ μετατεθέντος
Κυρίου Γεωργίου Σκαλίδου.

3. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Δέλει ἐνεργήσει
τὸ Διάταγμα τοῦτο.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 18 Μαΐου 1829.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 6,203. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ

Πρὸς τοὺς Δασμοτελώνας τῆς Ἐπικρατείας.

Κατ' ἀπόφασιν τῆς Κυβερνήσεως, ὡς τὸ ὑπ' Ἀρ.
4571 ἔγγραφον τῆς Γ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρα-
τείας, παύει εἰς τὸ ἐξῆς ἡ ἐνέργεια τοῦ ὑπ' Ἀρ. 3,509
περὶ δασμοῦ χαλκοῦ καὶ ὀρειχάλκου ψηφίσματος.

Διατάττεσθε δὲ κατὰ συνέπειαν τούτων, ἀφ' ἧς
ἡμέρας σὰς παρουσιασθῇ ἡ παροῦσα ἑξατάγι, νὰ
παύσετε νὰ λαμβάνετε διὰ τὰ ἄνω εἰρημένα εἶδη
τὸν παρὰ τοῦ διαληφθέντος ψηφίσματος διατατ-
τόμενον δασμόν, καὶ νὰ περιορισθῇτε εἰς ὅσα προσ-
διορίζει ἡ περὶ δασμῶν διάταξις.

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 25 Μαΐου 1829.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ.
Ι ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 1 Ἰουνίου.

Κατὰ τὰς ἐκ Σμύρνης νεωτέρας εἰδήσεων οἱ τῆς Ἀργολίδος καὶ
Γαλλίας Πρόσβειοι εἶχον φθάσει ἐκεῖ τὴν 24 καὶ 25 τοῦ παρελ-
θόντος Μαΐου, καὶ ἀνέμενον ἐπιστολὰν ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως
προτεῖν νὰ ἀναχωρήσωσιν εἰς τὴν βασιλεύουσαν ταύτην.

Ἐκ τῶν περιχώρων τῆς Ἀττικῆς, 28 Μαΐου.

Χθὲς ἐξῆλθον τῶν Ἀθηνῶν ὅλοι οἱ φρουροῦντες πεζοὶ καὶ
ἵππεῖς Τούρκοι, συνιστάμενοι εἰς 3,000 περίπου, ἡγουμένου
τοῦ Σελικτάρη, καὶ ὑπήγαν ἐναντίον τοῦ εἰς Ἀγίον Ἰωάν-
νην στρατοπεδευμένου ἀρχηγοῦ Βάσσαν. Μετὰ δὲ τρεῖς ἡ-
μέρας διαδοχὰς προσβολὰς, κατὰ τὰς ὁποίας ἔφερον καὶ δύο
κανονιο, μὴδὲν κατορθώσαντες, ὑποσφοδρόμησαν ὑτάκτως καὶ
συνγεχυμένως εἰς τὸ φρούριον. Ἡ ζημία τῶν ἐχθρῶν, καθὼς
ἐμάθουν ἀπὸ αὐτομόλου, συνίσταται εἰς 80 περίπου φονευ-
μένους καὶ πληγωμένους ἐρράγησαν δὲ καὶ τὰ κανονία τῶν.
Ἐκ δὲ τῶν ἡμετέρων εἰς ἐφανεύθη καὶ πέντε ἐπληρώθησαν.

Ἀκολουθία τῆς Ἐγκληματικῆς Διαδικασίας. (Ἰδὲ Ἀρ. 41).

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ τῶν μαρτύρων.

50. Ἡ διορία τῆς καλέσεως τῶν μαρτύρων εἶναι δύο ἡμέ-
ρων, καὶ ἂν τύχῃ ἀπόστασις, προστίθενται εἰς αὐτὴν καὶ ἄλλαι
περισσότεραι, κατὰ τὸν ἀναφερόμενον εἰς τὸ 3 ἄρθρον τῆς
Πολιτικῆς Διαδικασίας Πίνακα.

51. Ὅποιος καλεσθῇ διὰ νὰ μαρτυρήσῃ, ὀφείλει νὰ ἐμ-
φανισθῇ εἰς τὴν προθεσμίαν τῆς καλέσεως ἄλλῶς τὸ Δικασ-
τήριον δύναται νὰ τὸν καταδικάσῃ εἰς πρόστιμον μὴ ὑπερ-
βαῖνον ἑκατὸν γρόσια, καὶ νὰ τὸν ἀναγκάσῃ δι' ἐνταλματος
συλλήψεως νὰ ἐμφανισθῇ.

52. Ἄν ὁ μάρτυς, ὁ καταδικασθεὶς εἰς πρόστιμον διὰ τὴν
πρώτην ἑλλείψιν του, προβάλλῃ μετὰ τὴν δευτέραν κάλῃσιν
αἰτίας νομίμους τῆς ἑλλείψεώς του, ἡμπορεῖ ν' ἀπολυθῇ ἀπὸ
τὸ πρόστιμον.

53. Ἡ ἀποζημίωσις τῶν ἐξόδων τοῦ μάρτυρος, ἂν ζητηθῇ
ἀπ' αὐτὸν, διορίζεται ἀπὸ τὸ Δικαστήριον.

54. Ἄν ὁ μάρτυς ἔχῃ τὴν διαμονὴν του εἰς ἄλλην περι-
φέρειαν, ἢ ἂν δὲν δύναται νὰ ἐμφανισθῇ, ὁ δικαστὴς ἡμπορεῖ
νὰ στέλῃ πρὸς τὸν εἰρηνοδίκην τῆς διαμονῆς αὐτοῦ τὰ ἀναγ-
καῖα ἐρωτήματα ἐγγράφως, καὶ οὗτος παραλαμβάνει ταχτι-
κῶς τὴν μαρτυρίαν του, καὶ τὴν ἀποστέλλει γραπτὰν, ὑπο-

γεγραμμένην από τὸν μάρτυρα, επικυρωμένην καὶ ἐσφραγισμένην.

55. Ἄν εἴναι ἀνάγκη ν' ἀκουσθῇ ὁ μάρτυς ἀπὸ τὸν δικαστὴν τοῦ ἐγκαλουμένου, καλεῖται παρὰ τούτου διὰ τῆς Διοικητικῆς νὰ ἐμφανίσῃ αὐτοπροσώπως.

56. Ἐξαίρουνται ἀπὸ τὴν μαρτυρίαν οἱ ἀνιόντες καὶ κατ' ἰσχύος συγγενεῖς τοῦ ἐγκαλουμένου καὶ τοῦ ἐγκαλουμένου, οἱ ἀδελφοὶ, καὶ οἱ τοῦ αὐτοῦ βαδιστοῦ, ἐξ ἀγγιστικῆς συγγενείας, ὁ ἀνὴρ καὶ ἡ γυνὴ, καὶ μετ' αὐτὴν τοῦ γάμου τὴν λύσιν, οἱ ὑπομίσθιοι, οἱ ὑπηρεταὶ αὐτῶν· ἀλλ' ἡ ἀπόρριψις τῶν δὲν ἀκυροῦν τὴν διαδικασίαν, ὅταν ὁ ἐγκάλων ἢ ὁ ἐγκαλούμενος δὲν ἐναντιωθῶσιν ὁ δὲ δικαστὴς δύναται νὰ τοὺς ἀκούσῃ δι' ἀπλὴν πληροφορίαν.

57. Δὲν εἶναι δεκτοὶ εἰς μαρτυρίαν, εἰμὴ δι' ἀπλὴν εἰδοποιήσιν, ὅσοι ἀπεδεδυθῶσαν δικαστικῶς ἐπίσκοποι, παραχαράκται, πλαστογράφοι, ψευδομάρτυρες, κλέπται, καὶ σκορόνται.

58. Ὁ μάρτυς πρὶν ἀκουσθῇ, οὐραίει νὰ παρουσιάσῃ τὴν καλεσίαν τοῦ.

59. Οἰκίζεται ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου εἰς τὴν συνεδρίαν, νὰ ὁμολογήσῃ χωρὶς φόβου καὶ μίσους τὴν ἀλήθειαν, ὅλην τὴν ἀλήθειαν, μόνον τὴν ἀληθεύσαν ἑαυτοῦ ἢ μαρτυρίαν τοῦ λογιζέται ὡς μηδένως γενόμενον.

60. Ὁ δικαστὴς ἐρωτᾷ τὸ ὄνομα, τὸ παρὸν ὄνομα, τὴν ἡλικίαν, τὸ ἐπάγγελμα, καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ μάρτυρος, ἂν εἴναι ὑπηρετῆς, ἢ συγγενὴς τῶν μερῶν, καὶ μέχρι πίνος βαθμοῦ, καὶ σημαίνει τὸν ὅρκον αὐτοῦ, καὶ ὅλας τὰς ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις.

61. Τὰ ἀνήλικα μέχρι τῶν δεκαπέντε ἐτῶν δὲν οὐκίσανται, καὶ αἱ μαρτυρίαι τῶν λογιζοῦνται ὡς ἀπλὴν εἰδοποιήσεις.

62. Ἡ ὁμολογία τοῦ μάρτυρος ὑπογράφεται ἀπὸ τὸν δικαστὴν καὶ τὸν μάρτυρα, ἀπὸ ἀναγνωστῆς εἰς αὐτὸν, καὶ εἰπὼν ὅτι ἐπιμένει εἰς ὅσα ἐμαρτύρησεν.

63. Ἄν ὁ μάρτυς δὲν θέλῃ, ἢ δὲν ἠμπορῇ νὰ ὑπογράψῃ, γίνονται μνητεῖα τούτου εἰς τὸ τέλος τῆς ὁμολογίας.

64. Αἱ παρεγγραφαὶ εἰς τὰς ὁμολογίας εἶναι ἀπαραίτηται, καὶ πᾶσα προσθήκη ἢ διόρθωσις γίνεται εἰς τὸ τέλος, καὶ ὑπογράφεται κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον· ἀλλῶς λογιζοῦνται ὡς μηδένως γενόμενα.

65. Ἡ παράδοσις τῶν περιεχομένων εἰς τὰ τρία ἀνωτέρω άρθρα δικαστικῶν τιμωρεῖται μὲ πενήκοντα γροσίον πρόστιμον κατὰ τὸν γραμματικόν, καὶ μάλιστα ἂν εἴναι ἀφορὰ, δίδει αἰτίαν ἐγκαλέσεως κατὰ τοῦ δικαστοῦ.

66. Ὁ μάρτυς δὲν βιάζεται, οὔτε φοβερίζεται, οὔτε εἰς παραπειστικά ζητήματα ὑποβάλλεται, καὶ εἰς ἐρωτήματα δύναται νὰ πᾶσιν εἰς βάρος τοῦ δὲν χρεώσται ἀπάντησιν.

ΤΜΗΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Περὶ τῶν ἐγγράφων καὶ πρὸς αὐτῶν ἀποδείξεων.

67. Ὁ ἐξεταστικὸς δικαστὴς δύναται νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἐγκαλουμένου, ἢ καὶ εἰς ἄλλα μέρη ὑποπτα διὰ νὰ ἐξετάσῃ ἐγγράφα, πράγματα, καὶ ἐν γένει ὅσα λογιζοῦνται χρέος διὰ τὴν εὐρίσιν τῆς ἀλήθειας.

68. Ἄν τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον πράγματα εὐρίσκωνται μακρὰν τῆς καθέδρας τοῦ δικαστοῦ, καὶ δὲν ἠμπορῇ νὰ μετατοπισθῇ ὁ ἴδιος, ὁ ἐξεταστικὸς δικαστὴς δύναται νὰ προσκαλέσῃ τὸν εἰρηνοδίκην τοῦ τόπου, πού εὐρίσκονται τὰ πράγματα ταῦτα, διὰ νὰ κάμῃ αὐτοστέην ἐρεύνησιν, καὶ νὰ τὴν ἀναφέρῃ.

69. Ἡ ἐπιστολή τῆς οἰκίας τοῦ ἐγκαλουμένου καὶ ἄλλων

μερῶν ὑπόπτων, γίνεται παρόντων τῶν ἀναφερόμενων εἰς τὸ 45 ἄρθρον μαρτύρων, καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐγκαλουμένου, ἂν θέλῃ.

70. Ἄν φέρεται ἀποδείξις ἐξ ἐγγράφων ἀρνούμενων ἀπὸ τὰ ἐν τῶν μερῶν, ἢ γνησιότητος τῆς γραφῆς διακινδυνεύεται διὰ τακτικῆς παρὰ δοκιμῶν παραβολῆς αὐτῶν μὲ ἄλλα γνωστὰ ἐγγράφα τοῦ αὐτοῦ ἀνθρώπου.

71. Πρὸς πλείοτεράν βεβαιότητα ἐξετάζονται καὶ οἱ εἰδοταῖς τὴν γραφὴν τοῦ ἀνθρώπου.

72. Οἱ δοκιμοὶ, καὶ οἱ εἰδοταῖς ἐρωτῶνται καὶ μαρτυροῦσι χωριστά.

73. Μετὰ τὰς μαρτυρίας τῶν δοκιμῶν, τῶν εἰδοτῶν, καὶ τῶν μαρτύρων, ὁ ἐγκαλούμενος δύναται νὰ τοὺς ἐρωτήσῃ διὰ τοῦ δικαστοῦ ὅσα ἠμποροῦν νὰ χρησιμεύσιν εἰς ὑπεράσπισίν του, καὶ γράφονται αἱ ἀποκρίσεις ἑαυτοῦ.

ΤΜΗΜΑ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Περὶ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ.

74. Ὁ ἐξεταστικὸς δικαστὴς, ἀπὸ συνάξεως ὅλας τὰς ἀποδείξεις, τὰς ἀναφορὰς ἢ ἐκθέσεις, ἐκθέτει αἰτιολογημένην ἀναφορὰν πρὸς τὸ δικαστήριον, τὴν ὅποιαν συνοδεύει μὲ ὅλα τὰ πρακτικά του, καὶ μὲ ὅλα τὰ εἰς αὐτὸν παραδοθέντα ἐγγράφα.

75. Ὅταν ὁ ἐξεταστικὸς δικαστὴς γνωρίσῃ τὸν ἐγκαλούμενον μὴ ἐνοχόν, ἢ διότι αἱ κατ' αὐτοῦ ἀποδείξεις δὲν εἶναι ἀπορρήτοι, ἢ διότι ἀπεδείχθη πῶς, γνωμοδοτεῖ εἰς τὴν ἀναφορὰν τοῦ ἀπολύειν του, καὶ ἂν τὸ δικαστήριον ἐγκρίνῃ τὴν γνώμην του, τὸν ἀπολύει ἐλευθέρων.

76. Ἄν ὁ κατηγορούμενος πρῶς ἀποδείχῃ ἐγκλημα, καὶ αἱ ὑποψίαι κατὰ τοῦ ἐγκαλουμένου εἶναι ἀρκεταὶ νὰ αἰτιολογήσῃ τὴν κατ' αὐτοῦ κατηγορίαν, ὁ ἐξεταστικὸς δικαστὴς ἐκθέτει εἰς τὴν ἀναφορὰν τοῦ τὴν φύσιν τοῦ ἐγκλήματος, καὶ ὅλας τὰς περιστάσεις, αἱ ὅσαι δύναται νὰ βεβαιώσιν ἢ νὰ ἐλαφρύνωσιν τὴν ποινὴν, καὶ ἂν ὁ ἐγκαλούμενος εἴναι ἀπὸν, τὸν ὀνομαζέι, καὶ τὸν περιγράφει ὅσον ἠμπορεῖ ἀκριβέστερα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου, κρίνοντος ἐγκληματικὰς ὑποθέσεις.

77. Ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν μετὰ τὴν παραλαβὴν τῆς ἀναφορᾶς τοῦ ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ, τὸ δικαστήριον ἀπολύει τὸν ἐγκαλούμενον, ἢ τὸν εἰσάγει εἰς δίκην.

78. Ἄν δὲν ἐγκρίνῃ ἢ τῆς μὴ ἐνοχῆς γνώμης τοῦ ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ, ἢ ἂν αὐτὸς εἰσάγῃ τὸν ἐγκαλούμενον εἰς δίκην, τὸ δικαστήριον φανερώνει πρὸς αὐτὸν πάντα, καθ' ὅσα τὸν νομίζει ἐνοχόν, καὶ τὸν προσκαλεῖ ν' ἀπολογηθῇ ἐντὸς δέκα ἡμερῶν.

79. Τὸ δικαστήριον δύναται νὰ παρεχωρήσῃ πρὸς αὐτὸν καὶ περισσότεράν προθεσμίαν ὀκτὼ ἡμερῶν, ἂν ζητήσῃ.

80. Ὁ ἐγκαλούμενος ἔχει δικαίωμα νὰ λάβῃ ἀντίγραφα τῆς ἀναφορᾶς τοῦ ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ, καὶ ὅλων ὅσα ἐλάβησαν ἢ ἐγράψαν κατ' αὐτοῦ.

81. Τρεῖς ἡμέρας τὸ πρὶν μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην, ἢ μετὰ τὴν ἐμφάνισιν τῆς ἀπολογίας του, ὁ ἐγκαλούμενος εἰσάγεται ἐλευθέρως ἀπὸ δεσμὰ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου μὲ τὸν συνήγορόν του καὶ τοὺς ἐγκαλοῦντας. Ὁ Πρόεδρος ἐρωτᾷ τὸ ὄνομα, τὸ παρὸν ὄνομα, τὴν ἡλικίαν, τὸ ἐπάγγελμα, τὴν κατοικίαν, καὶ τὸν τόπον τῆς γεννήσεώς του, καὶ τὸν προειδοθεῖ νὰ εἴναι προσεκτικὸς εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῆς κατηγορίας.

καὶ τῆς ἀπολογίας, ἢ ὅποις γίνεται μεγαλοφώνως ἀπὸ τὸν γραμματικὸν τοῦ δικαστηρίου.

82. Ὁ Πρόεδρος ἀρχίζει τὴν ἐξέτασιν τοῦ ἐγκαλουμένου.

83. Τὸ δικαστήριον, ἂν κρίνῃ εὐλόγον, ἢ κατὰ ζήτησιν τοῦ ἐγκαλουμένου γινόμενῃν εἰς τὴν ἀπολογίαν του, δύναται ν' ἀκούσῃ τοὺς ἰδίους, ἢ καὶ ἄλλους μάρτυρας.

84. Οἱ μάρτυρες ἀκούονται εἰς τὸν τόπον τῆς δημοσίου συνεδριάσεως χωριστὰ, χωρὶς ὁ εἰς ν' ἀκούῃ τὴν ὁμολογίαν τοῦ ἄλλου, ἐκτὸς ἂν τὸ δικαστήριον κρίνῃ εὐλόγον ν' ἀκούσθωσαν ἀντεξεταστικῶς.

85. Δὲν δύναται τις νὰ διακλύῃ τοὺς μάρτυρας· ἀλλ' ἀπὸ αὐτοῦ δώσωσιν τὴν μαρτυρίαν των, οἱ δικασταί, καὶ τὰ μέρη ἢ οἱ συνήγοροι αὐτῶν, δύνανται ν' ἀποτεινόντων πρὸς αὐτοὺς ἐρωτήσεις διὰ τοῦ Προέδρου· οἱ μάρτυρες ἀναμεταξύ των δὲν ἔχουν τὸ ἴδιον δικαίωμα.

86. Μετὰ τὰς μαρτυρίας ὁ ἐξεταστικὸς δικαστὴς ἀνακεφαλαιώνει τὰ κυριώτερα κεφάλαια τῆς κατηγορίας, καὶ τὰς εἰς στήριξιν αὐτῆς ἀποδείξεις, καὶ ζητεῖ ἀπὸ τοῦ δικαστηρίου τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἀναλόγου εἰς τὸ ἐγκλημα ποινῆς. Ὁ ἐγκαλούμενος, ἢ ὁ συνήγορος αὐτοῦ, ἀπακρίνονται· ὁ ἐξεταστικὸς δικαστὴς δύναται ν' ἀπαντήσῃ, ἀλλ' ὁ ἐγκαλούμενος, ἢ ὁ συνήγορός του, ἔχει τὸν λόγον τελευταῖος.

87. Μετὰ τὴν τελευταίαν ἀπάντησιν τοῦ ἐγκαλουμένου, ἢ τοῦ συνήγορου, ὁ Πρόεδρος κηρύττει τὴν κρισιολογίαν τελειομένην, καὶ προσκαλεῖ τοὺς συνδικαστὰς νὰ βουλευθῶσιν εἰς τὸ ἐγκλημα τοῦ συμβουλίου, ἀπὸ τοῦ ὅποιον δὲν δύνανται νὰ ἐξέλθωσιν πρὶν ἀποφασίσαι. (ἀκολουθεῖ.)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ Δημογεροντία Σαλαμῖνος.

Πρὸς τὸν Συντάκτην τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Τὴν ἐσπερικὴν ταύτην φωνὴν καλῶς γνωσκόμενοι ἡμεῖς οἱ πολῖται Σαλαμῖνοι, καὶ διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ πληρεξουσίου τῆς πόλεως μας διαλογιζόμενοι·

Σκεπτόμενοι τὰ ἀπ' ἀρχῆς τὴν ἐλευθερίαν ὑψηλὰ κατορθώματα τοῦ ἐπὶ κεφαλῇ τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων τεθέντος μεγάλου ἀνδρὸς καὶ σοφιστῆτος ἐκείνου, τοῦ ἐν ἀρεαί τοῦ χρόνου μετὰ τὴν ἐλευσίαν τοῦ τῆς πολιτικῆς καὶ προσωπικῆς ἀσφαλείας ἡμῶν τὰ μίση, ὡς σοφὸν ἐπιστήμονα καὶ ἀριστὸν ἀρχιτέκτονα, εἰσαγαγόντες, τοῦ διὰ τὴν ἄχρη ταῦτα πρόοδον τῶν φώτων καὶ τὸν πολιτικὸν τῆς εἰς τὸ μέλλον βελτιωτικῆς ὀφελείας εἰς τὴν πατρίδα κοινὴν τὴν Ἑλλάδα τεκμαιρόμενοι, ταῦτα ἀρετῆων κοσμοπολιτικῶν ἐν ἀναρχῇ ἀποτελέσματα ἀγαθουργίας, καὶ πεποιθότες ὅτι ἀναμφιβόλως ἐπὶ ἀφεικτικῶν ἐγγράται τὴν ποθευομένην ἡμῶν εὐδαιμονίαν, διὰ τὴν ὅποιαν αἶμα-ποταμίαν ἐχούθ' ἐννοεῖται.

Σήμερον συνελθόντες οἱ διαλεχθέντες Σαλαμῖνοι καὶ ὑπογεγραμμένοι εἰς τὸ ἐσπικείμενον ἀντίγραφον, τοῦ ὅποιον προεβλήθη ἐμπροσθεν πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον ἡμῶν Κυβερνήτην, ἡμεῖς οἱ ἰδιοχέρητες ὑπογράψαντες, ἐπικυρωμένοι παρὰ τῆς Δημογεροντίας τῆς πόλεως μας, καὶ περὶ ἐκλογῆς πληρεξουσίου τῆς πόλεως μας καλῶς σκεφθέντες, ἀπαρτίζομεν τὴν ἡμετέραν

ψῆφον καὶ ἀποφασίζομεν· προφάσει ἐξηγήσαμεν πληρεξουσίου καὶ ὑπερασπιστῆν τῶν δικαιωμάτων μας αὐτὸν τὸν μέγαν ἄνδρα καὶ περιβόητον τὸν Ἐξοχώτατον ἡμῶν Κυβερνήτην Κύριον Ἰωάννην Ἀντωνίου Καποδίστριαν, εἰς τὸν ὅποιον ἐμπιστεύσαμεν ἢ νῆσοι μας ὅλοκληρον τὴν περιουσίαν τῶν δικαιωμάτων μας, διαθεθέντες πρὸς αὐτὸν ἐντομόγραφον, τοῦ ὅποιον ἀντίγραφον αἱ διανοούμεναι καὶ παρακλείσθε νὰ τὸ κοινοποιήσῃτε διὰ τὴν ἐφημερίδα.

Ἐκ Σαλαμῖνος, τῇ 15 Μαΐου 1829.

Οἱ Δημογέροντες

Ἀντώνιος Μπιρμπίλης.

Ἀναγνώστης Καρέσης.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Δημογεροντίας

Ἰωάννης Νικίτης.

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος.

Ἐπειδὴ καὶ ὁ ἐν τριᾷ ὑμνούμενος Θεὸς ἐμπνευσεν τὸ ἄγιόν σου πνεῦμα εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἐν Τριζύνῃ Πληρεξουσίων τῆς ἐλευθερίας Ἑλλάδος, διὰ νὰ ἐκλέξωσιν ἐπὶ κεφαλῇ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους τὸν σοφώτερον καὶ ἐναρτετώτερον Ἑλληνα τῆς Ἐξοχότητάς σου, ὡς ἡ πείρα τὸ ἐδείξεν, ἐλθὼν καὶ καθίσας ἐπὶ κεφαλῇ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους κατὰ τὴν ἐφεσίαν σου, ἔφερες τὴν γενικὴν εὐτυχίαν καὶ ἡσυχίαν, καὶ πάντες ἐγνωσαν ὅτι πνεῦμα Θεοῦ ἐνοικεῖ εἰς τὴν ψυχὴν σου, καὶ διὰ χειρὸς σου ὑποσχεταὶ ὁ Θεὸς νὰ ἀναστηλώσῃ τὸ ἐκλαμπρὸν γένος μας.

Ἡ Σαλαμίνα, δηλαδὴ οἱ κάτοικοι τῆς Σαλαμῖνος, μολον- ὅτι ἔνεκα τῆς πολυχρονίου τυραννίας ἔμειναν εἰς τὸ χάος τῆς ἀμαθείας, ἀλλ' ὁ πανδοκματῶν χρόνος ἐσθυσεν μὲν ἐξ αὐτῶν τὰ φῶτα, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐξαλείψῃ τὸν νοῦν καὶ τὸ ἐμφύειν πνεῦμα τὸ Ἑλληνικόν, πάνυ καλῶς γινώσκουσιν ὅτι εἶναι Ἕλληνες καὶ ἀπὸγονοὶ τῶν μεγάλων ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν φωτιστῶν τὴν εἰκουμένην ὅλην, καὶ ὅτι, διὰ νὰ γένηται πάλιν ἔθνος, πρέπει νὰ εὐρεθῇ ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ Θεοῦ κατὰ τὸ ῥητὸν τοῦ θείου Σακράτους· “Ὅταν μὲν βούληται θεὸς εὐποιεῖσαι πόλιν, ἄνθρωπος ἀγαθὸς ἐκείνηται”. Συμβαίνει εἰς τοῦτο καὶ ἡ Δεῖα γράφή.

Ἡ Σαλαμίνα, κατὰ τὸ ὑπ' Ἀρ. 10,950 Διάταγμα τῆς Ἐξοχότητάς σου περὶ ἐκλογῆς πληρεξουσίων, ἐκλεξε τοὺς ὑποφαινόμενους ἐκλεκτοὺς, οἱ ὅποιοι συνελθόντες σήμερον μετὰ τοῦ λαοῦ, καὶ καλῶς σκεφθέντες ποίους πρέπει νὰ ἐκλέξωσιν πληρεξουσίου, κοινῇ φωνῇ, βουλῇ καὶ γνώμῃ πάντες εἶπον ὅτι τὸν Κυβερνήτην μας Σαλαμῖνος, πρὸς τὸν ὅποιον ἀφιερωμένοι τὴν ἐαυτοῦ μας καὶ ὑπαρξίν μας γενν- κῆν εἰς τὸ νὰ ἐνεργήσῃ καὶ πράξῃ ὅσα ἀρεστὰ αὐτῷ καὶ ὅσα ὅπως ἐγκρίνῃ, καὶ ἡμεῖς δεκτὰ καὶ ἀναντίρρητα τυ- φλῶ τῷ ὁμακτὶ δεχόμεθα ὡς ἄγία ὁδὸν.

Ἐκ Βαβυλῶν, τῆς 25 καὶ 26 μετὰ Σερμῶν δεήσεων ἱκετεύομεν σε, Κύριε Κομῆ Ἰωάννη Ἀντωνίου Καποδίστρια Κυβερνῆτα τῆς Ἑλλάδος, νὰ δεχθῇς τὸ ἐπιφορτισθεὶς βάρος τῆς πληρεξουσίου καὶ ἐνεργήσῃς ὡς ἡ παρα- τὸν νοῦν

δοθήσα σοι χάρις οδηγήσει, καὶ ἐκτὸς σοῦ ἄλλον εὐ γινώσκονεν, διὸ καὶ ὑπογραφοῦμεθα.

Γῆ 13 Μαΐου 1829, ἐν Σαλαμῖνα.

[Ἔπονται τὰ ὀνόματα τῶν ἐκλεκτόρων καὶ τοῦ λαοῦ.]

Ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ

Οἱ Δημογέροντες Σαλαμῖνος

Ἀντώνιος Μπιρμπίλης.

Ἀναγνώστης Καρνέσης.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Δημογεροντίας Ἰωάννης Κικίδης.

ΣΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Τὴν 5 τοῦ ἀρχομένου Ἰουνίου θέλουν πωληθῇ ἐπὶ δημοπρασίας ἐν Πορῶν τὰ ἑξῆς εἶδη:— Λουλάκι, Κανέλλα, Γαρούφαλα, Καφρές, Ζάχαρι, Σταφίδες, τῆς Σμύρνης, Τουμπέκι.

Ἀκολουθία τῶν ὅσοι ἔλαβον τὰ δάνειά των παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Χρηματιστικῆς Τραπεζῆς.

		Ἀρ. τῶν ἀπο- δεικτικῶν.	Ποσότης τοῦ κεφαλαίου.	Ὁ πληρωθεὶς τόκος.
Προλαβοῦσα ποσότης (Γεν. Ἐρ. Ἀρ. 41)			101,712: 20	7,618 24
Ἀπριλίου	18	Δημήτριος Κοθρῆς	71	96
	"	Σταμάτιος Ἡλιοῦ	73	114
	"	Ἐμμανουὴλ Μπαλαμπάνου	108	360
	22	Γεώργιος Ἰω. Δουζίνα	68	90
	"	Ἀντώνιος Πανάγου	58	120
	"	Κωνσταντῖνος Καραδάκη	81	60
	"	Γεώργιος Δούρου	75	80 16
	"	Ἀντώνιος Μάρκου	74	96
	24	Ἰωάννης Ἀνδρ. Παγώνη	78	72
	"	Σπύρος Ἀγώνης	49	120
	25	Χ. Ἀναστασίου Μάνισσ	51	120
	"	Νικόλαος Γ. Βασιλείου	60	96
	"	Δημήτριος Ζάννα	172	300
	"	Δ. Ατλαῖα καὶ Γ. Λαγοῦ	189	300
	"	Μιχαὴλ Παπαζογλούς	201	180
	26	Α. Νίκας καὶ Θ. Ζένος	203	1200
	"	Εὐστάθιος Σουγδουρῆς	213	1200
	"	Ἀπόστολος Δούμας	214	720
	27	Ἀντώνιος Β. Μάνισσ	79	96
	"	Ἰω. Πέτρου Παπᾶ Ἰωάννου	82	60 24
	30	Γ. Σταμάτη Κορζῆ	59	78
	"	Ἀναστάσιος Κυριακοῦ	21	600
	"	Ἐμμανουὴλ Ζένος	235	960
	"	Κ. Χ. Γ. Κοτζιά	95	60
	"	Πέτρος Λαμπράκης	196	60
	"	Γ. Γαζάνης	197	120
Μαΐου	1	Ἰωάννης Πασσιώτου	76	64 32
	2	Κυριακὸς Ἰω. Καραδήμα	55	120
	3	Βασίλειος Μαρκεζίνης	289	480
	"	Κωνσταντῖνος Δημητρίου	192	120
	6	Χ. Χριστοδούλου Χουδῆ	64	90
	9	Μάρκος Γαβαλά Ζαννῆ	308	24
	"	Χαραλάμπος Ποταμιάνος	309	40 32
	21	Ἡ κοινότης τῶν Αἰγινιτῶν	85	480
	23	Χριστοδούλος Νεμικὸς	314	180
	"	Ἰωάννης Ζάννα καὶ Πατὴρ αὐτοῦ	307	240
	24	Γεώργιος Δ. Καπανάκη	69	90
	26	Δημήτριος Φιλίνης	375	30
	"	Δημήτριος Χριστοφῆ Φιλίνης	360	32 16
	"	Κωνσταντῖνος Νικοδήμου	371	120
	"	Θεόδωρος Ματθαίου	362	20 16
	"	Ἰωάννης Γ. Μίκαρος	363	48
	"	Γεώργιος Μίκαρος	368	24
	"	Μανώλης Ἀντωνίου πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ χρεωστικοῦ	366	24
	"	Δημήτριος Ὀρφάνης	365	15 24
	"	Γεώργιος Ζερβού	373	12
	"	Δημήτριος Χ. Ἰω. Κοτζιά	357	60
	"	Δημήτριος Παπᾶ Νικολῆ	372	180
	"	Γεώργιος Κ. Τζακανῆ	374	19 8
	"	Δημήτριος Διασάκη	370	13 8
	"	Νικόλαος Βελισσαρίου	367	36
	"	Ἰωάννης Κατεκόλου	359	72
	"	Ἰωάννης Ν. Μεναρχίδη	364	30
	"	Ἰωάννης Γ. Ἀποστόλου	358	90
	"	Γεώργιος Διασάκη	355	60
	"	Γεώργιος Χ. Μικέ	376	300
	"	Κ. Κανάης		120
	"	Γ. Κανάρης		60
	"	Ι. Δ. Μπρατζάνος		60
			235,617: 20	18,331
Τὸ Κεφάλαιον τῶν Γροσίων			235,617: 20	φέρουν Διστηλ. 15,707: 83.
Ὁ τόκος			18,331	7,222: 7
				Δ. 16,919: 90.

